

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 51.831/1
van 18 september 2012

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering 'tot
toekenning van steun aan ondernemingen voor strategische
ecologie-investeringen in het Vlaamse Gewest'

Op 24 juli 2012 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid verzocht binnen een termijn van dertig dagen, verlengd tot 28 september 2012, een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot toekenning van steun aan ondernemingen voor strategische ecologie-investeringen in het Vlaamse Gewest’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 18 september 2012. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Jo BAERT en Wilfried VAN VAERENBERGH, staatsraden, Michel TISON en Lieven DENYS, assessoren, en Marleen VERSCHRAEGHEN, toegevoegd griffier.

Het verslag is uitgebracht door Pierrot T’KINDT, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 18 september 2012.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich in hoofdzaak beperkt tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt ertoe de toekenning te regelen van steun aan ondernemingen voor strategische ecologie-investeringen in het Vlaamse Gewest.

Afgezien van de bepalingen die het strategisch karakter van de investeringen betreffen, stemt het ontwerp qua inhoud en structuur in ruime mate overeen met het besluit van de Vlaamse Regering van 17 december 2010 ‘tot toekenning van steun aan ondernemingen voor ecologie-investeringen in het Vlaamse Gewest’. Tegelijkertijd werd een ander ontwerp van besluit om advies aan de afdeling Wetgeving voorgelegd dat ertoe strekt in het besluit van 17 december 2010 een aantal wijzigingen aan te brengen die overeenstemmen met de inhoud van het thans voorliggende ontwerp.¹

Met de ontworpen regeling wordt uitvoering gegeven aan een aantal bepalingen van verordening (EG) nr. 800/2008 van de Europese Commissie van 6 augustus 2008 ‘waarbij bepaalde categorieën steun op grond van de artikelen 87 en 88 van het Verdrag met de gemeenschappelijke markt verenigbaar worden verklaard (de algemene groepsvrijstellingsverordening)’.

3. Onder voorbehoud van hetgeen onder de nummers 4 en 21 wordt vermeld, kan de ontworpen regeling worden geacht rechtsgrond te vinden in de artikelen 4, tweede lid, 5, 14, eerste lid, en 40 van het decreet van 16 maart 2012 ‘betreffende het economisch ondersteuningsbeleid’.

Het bepaalde in artikel 7 van het ontwerp vindt rechtsgrond in artikel 4, tweede lid, van het decreet van 16 maart 2012 dat aan de Vlaamse Regering de bevoegdheid verleent om een verbod van cumulatie op te leggen van steun voor dezelfde investeringen of kosten.

Artikel 11 van het ontwerp vindt rechtsgrond in artikel 5 van het decreet van 16 maart 2012 dat de Vlaamse Regering opdraagt om te bepalen wanneer is voldaan aan de voorwaarde inzake het stimulerend effect van de steun.

In artikel 14, eerste lid, van het decreet van 16 maart 2012 wordt bepaald dat de Vlaamse Regering steun kan verlenen aan ondernemingen voor ecologie-investeringen in het

¹ Adviesaanvraag 51.832/1 over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van diverse bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 december 2010 tot toekenning van steun aan ondernemingen voor ecologie-investeringen in het Vlaamse Gewest’. Over dit ontwerp van besluit wordt op dezelfde datum eveneens advies uitgebracht.

Vlaamse Gewest onder de voorwaarden vermeld in de algemene groepsvrijstellingsverordening, het decreet en de uitvoeringsbesluiten. Deze bepaling biedt rechtsgrond voor het merendeel van de artikelen van het ontwerp.

De artikelen 43 en 44 van het ontwerp kunnen worden geacht rechtsgrond te vinden in artikel 40 van het decreet van 16 maart 2012 waarin de Vlaamse Regering wordt opgedragen om de gevallen van terugvordering te bepalen, alsmede de intrestvoet die dan verschuldigd is en de termijnen waarbinnen de feiten die aanleiding geven tot terugvordering zich moeten voordoen.

4. In het eerste lid van de aanhef worden ook de artikelen 15 en 16 van het decreet van 16 maart 2012 vermeld als rechtsgrond.

Deze artikelen bevatten evenwel een machtiging aan de Vlaamse Regering die betrekking heeft op concrete steunverlening in individuele gevallen en kunnen derhalve niet worden beschouwd als bepalingen die het ontworpen reglementair besluit tot rechtsgrond strekken.

ALGEMENE OPMERKINGEN

5. Het ontwerp bevat diverse bepalingen waarin aan de Vlaamse minister, bevoegd voor de economie, verordenende bevoegdheden worden gedelegeerd. Opdat dergelijke bevoegdheidsdelegaties in overeenstemming zouden kunnen worden geacht met de beginselen die in het publiek recht de verhouding tussen de onderscheiden staatsmachten beheersen, dienen de aldus gedelegeerde bevoegdheden van bijkomstige of detailmatige aard te zijn. Dat impliceert onder meer dat de in die bepalingen opgenomen bevoegdheidsdelegaties dermate afgebakend moeten zijn dat het vaststellen van de essentie van de regeling bij de Vlaamse Regering blijft.

De hierna volgende delegatiebepalingen in het ontwerp beantwoorden niet aan de voornoemde vereisten omdat ze niet kunnen worden beschouwd als betrekking hebbend op aangelegenheden van bijkomstige of detailmatige aard, dan wel te algemeen en te weinig afgebakend zijn om toelaatbaar te kunnen worden geacht:

- artikel 13, waarbij de minister wordt gemachtigd om, ter aanvulling van de relevante bepalingen van het decreet van 16 maart 2012² en de artikelen 7 tot en met 12 van het ontwerp, de nadere inhoud te bepalen van de algemene voorwaarden voor de verlening van steun in de vorm van strategische ecologie-investeringen, welke machtiging aan geen van de voormelde vereisten voldoet;
- artikel 15, tweede lid, waarin aan de minister de bevoegdheid wordt gedelegeerd om de bijlage bij het besluit aan te passen “op basis van de beleidsprioriteiten en de Europese regelgeving”, welke zinsnede niet duidelijk en te weinig afgebakend is;
- artikel 20, tweede lid, waarin de zinsnede “overeenkomstig de bedoeling van het decreet van 16 maart 2012 en dit besluit” niet duidelijk en te weinig afgebakend is;

² Zie de artikelen 4 tot en met 9 van het bedoelde decreet.

- de artikelen 22, tweede lid, en 25, vierde lid, waardoor de minister, enerzijds, het minimale investeringsbedrag, vermeld in het eerste lid van eerstgenoemd artikel, kan aanpassen, en, anderzijds, de maximale subsidiepercentages en het maximale subsidiebedrag kan verlagen en de periode, vermeld in het derde lid van artikel 25, kan verlengen afhankelijk van de budgettaire noodzakelijkheden, welke bevoegdheden niet als bijkomstig of detailmatig kunnen worden beschouwd;
- artikel 26, naar luid waarvan de minister, afgezien van de daaropvolgende artikelen van hoofdstuk 8, de nadere regels van de procedure voor de aanvraag, beoordeling en beslissing over de steuntoekenning kan bepalen, zonder dat de aard of het voorwerp van de nog vast te stellen procedureregels verder worden omschreven;
- artikel 47, waarin het aan de minister wordt overgelaten om de datum van inwerkingtreding van het ontworpen besluit vast te stellen, zonder dat die bevoegdheidsopdracht in de tijd wordt begrensd.

Uit wat voorafgaat volgt dat de zo-even vermelde delegatiebepalingen nauwkeuriger moeten worden afgebakend in het ontwerp³ dan wel moeten worden vervangen door bepalingen waarin de Vlaamse Regering zelf in een basisregeling voorziet, waarbij het hoogstens aan de minister kan worden overgelaten om nadere invulling te geven aan de aldus vastgestelde basisregeling, op voorwaarde dat die invulling niet verder reikt dan het nemen van maatregelen van bijkomstige of detailmatige aard.

6. In advies 50.144/1/V van 6 september 2011 heeft de Raad van State, afdeling Wetgeving, reeds het volgende opgemerkt over het voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van 16 maart 2012:⁴

“De stellers van het ontwerp stemmen de redactie van diverse artikelen ervan af op de formulering van de algemene groepsvrijstellingsverordening, hernemen geheel of gedeeltelijk bepalingen daarvan en wijken daarvan zelfs op bepaalde punten af.

In dat verband dient eraan te worden herinnerd dat overeenkomstig artikel 288, tweede alinea, VWEU een verordening verbindend is in al haar onderdelen en dat ze rechtstreeks toepasselijk is in elke lidstaat. Behoudens in gevallen waarin de verordening enige marge laat voor verdere discretionaire uitvoering, betekent die rechtstreekse toepasselijkheid dat geen optreden van de lidstaten vereist is om de bepalingen ervan te integreren in hun interne rechtsorde. Bepalingen van een verordening moeten inzonderheid niet worden ‘omgezet’ in het interne recht van de lidstaten.

Het staat derhalve in beginsel ook niet aan de nationale overheden om begrippen uit een verordening nader te definiëren, ook niet wanneer die begrippen onduidelijk zouden worden geacht. In dat laatste geval staat het bij betwisting aan de rechter, finaal het Hof van Justitie, om de draagwijdte van de betrokken begrippen te bepalen.

Het staat evenmin aan de nationale overheden om van EU-verordeningen af te wijken door bepalingen ervan in gewijzigde vorm over te nemen of EU-verordeningen al dan niet van toepassing te maken op bepaalde aangelegenheden, aangezien de toepasselijkheid ervan rechtstreeks uit de verordeningen zelf voortvloeit en op die wijze

³ Daartoe zullen bepaalde begrippen nader moeten worden omschreven in het ontwerp of zullen erin criteria moeten worden vermeld op grond waarvan de minister de hem gedelegeerde bevoegdheid dient uit te oefenen.

⁴ *Parl.St.* VI.Parl. 2011-12, nr. 1411/1, p 53-62.

onduidelijkheid wordt geschapen omtrent de plaats die de overgenomen of van toepassing verklaarde bepalingen in de hiërarchie van de rechtsnormen innemen.⁵

Het overnemen van bepalingen van een EU-verordening in een internrechtelijke regeling kan alleen worden gedoogd in zoverre zulks noodzakelijk is voor de leesbaarheid van eventuele internrechtelijke uitvoeringsmaatregelen, in welk geval een verwijzing naar de betrokken bepaling van de verordening het aangewezen middel zal zijn om de aard van die bepaling herkenbaar te houden (‘conform artikel ... van verordening ...’).’’

Deze opmerking moet worden herhaald met betrekking tot het thans om advies voorgelegde ontwerp van uitvoeringsbesluit van het voornoemde decreet. Er dient immers te worden vastgesteld dat ook in dit ontwerp bepalingen voorkomen die een nodeloze en verwarringstichtende volledige of gedeeltelijke herhaling, een aanvulling of zelfs een afwijking vormen van bepalingen van de algemene groepsvrijstellingsverordening. In dat verband kunnen worden vermeld:

- de artikelen 2, 3 en 4 van het ontwerp, die kennelijk zijn bedoeld om de bepalingen waarmee de begrippen “kleine en middelgrote ondernemingen” en, *a contrario*, “grote ondernemingen” worden omschreven in bijlage I van de algemene groepsvrijstellingsverordening,⁶ aan te vullen of te concretiseren;
- de artikelen 11, eerste en derde lid, en 17 van het ontwerp, waarin artikel 8, leden 1 tot en met 3, van de algemene groepsvrijstellingsverordening worden hernomen, evenwel op onvolledige wijze wat het laatste van die leden betreft;⁷
- artikel 19, eerste lid, 1°, a), 1), van het ontwerp, waarvan de vermelding in de tweede zin dat “[v]oor de aanschaf van nieuwe vervoersmiddelen alleen de Europese normen [moeten] worden overtroffen die in werking zijn getreden”, niet in overeenstemming is met artikel 19, lid 3, van de algemene groepsvrijstellingsverordening, waarin steun voor de aanschaf van bepaalde nieuwe vervoersmiddelen immers enkel wordt vrijgesteld “wanneer deze aanschaf geschiedt vóór de inwerkingtreding van de nieuwe communautaire normen en wanneer deze nieuwe normen, zodra deze verplicht worden, niet met terugwerkende kracht op reeds aangeschafte vervoersmiddelen van toepassing zullen zijn”;⁸
- artikel 24 van het ontwerp, waarvan de drie onderscheiden leden respectievelijk een herhaling of parafrasering inhouden van de artikelen 2, lid 5, 18, lid 6, b), en 21, lid 3, derde alinea,⁹ van

⁵ Voetnoot 4 uit het geciteerde advies: “Als gevolg van het overnemen in het interne recht van sommige bepalingen van EU-verordeningen zou daarenboven de indruk kunnen worden gewekt dat de niet-overgenomen bepalingen niet van toepassing zijn.”

⁶ Zie ook artikel 2, punten 7 en 8, van die verordening.

⁷ Punt d) van lid 3 van artikel 8 van de verordening is immers niet in de herneming begrepen, hoewel het (in tegenstelling tot het daaropvolgende punt van de opsomming) kennelijk een algemene draagwijdte heeft.

⁸ Het ruimere artikel 19, eerste lid, 1°, a), van het ontwerp komt, zijn twee onderdelen gezamenlijk beschouwd, overigens neer op een herhaling van artikel 18, leden 2, 3, 5 en 8, b), alsook van artikel 21, lid 3, eerste alinea, van de algemene groepsvrijstellingsverordening, maar heeft een ruimer bereik dan die verordeningsbepalingen in de mate waarin het mede geldt voor specifieke ecologie-investeringen waarvoor in de verordening niet als voorwaarde wordt gesteld dat het gebeurlijk bestaande Europese beschermingsniveau wordt overtroffen (zie de artikelen 22 en 23, inzonderheid leden 3 en 4, van de verordening, die investeringen betreffen die ook in het ontwerp in aanmerking komen voor steunverlening, zoals blijkt uit artikel 25, eerste lid, 2°, b) van dat laatste).

⁹ De facultatieve bepaling in de laatste zin van die alinea niet te na gesproken.

de algemene groepsvrijstellingsverordening, waarbij echter bepaalde elementen van genoemd artikel 18, lid 6, b) niet mee worden overgenomen;¹⁰

- artikel 40 van het ontwerp, dat betrekking heeft op de uitbetaling van de steun en waarbij bij het vaststellen van de na te leven voorwaarden onvoldoende rekening lijkt te worden gehouden met het bepaalde in artikel 1, lid 6, van de algemene groepsvrijstellingsverordening.¹¹

BIJZONDERE OPMERKINGEN

AANHEF

7. Aangezien met de ontworpen regeling ook uitvoering wordt gegeven aan sommige bepalingen van de algemene groepsvrijstellingsverordening, dient in de aanhef van het ontwerp aan die verordening te worden gerefereerd. Het is gebruikelijk om dergelijke verwijzing in de aanhef op te nemen voor de vermelding van de rechtsgrond. De aanhef behoort derhalve aan te vangen met een nieuw eerste lid, dat luidt als volgt:

“Gelet op verordening (EG) nr. 800/2008 van de Europese Commissie van 6 augustus 2008 waarbij bepaalde categorieën steun op grond van de artikelen 87 en 88 van het Verdrag met de gemeenschappelijke markt verenigbaar worden verklaard (‘de algemene groepsvrijstellingsverordening’);”.¹²

8. Rekening houdend met hetgeen is opgemerkt met betrekking tot de rechtsgrond van de ontworpen regeling dient het eerste lid van de aanhef – dat het tweede lid moet worden – te worden geredigeerd als volgt:

“Gelet op het decreet van 16 maart 2012 betreffende het economisch ondersteuningsbeleid, artikelen 4, tweede lid, 5, 14, eerste lid, en 40;”.

¹⁰ In die laatste verordeningsbepaling wordt voor de referentie-investering immers ook vooropgesteld dat “aannemelijk is dat zij zonder steun zou worden uitgevoerd”, wordt de technische vergelijkbaarheid ervan mede verbonden aan “alle andere technische eigenschappen” dan de productiecapaciteit en wordt bovendien vereist dat zij “uit zakelijk oogpunt een geloofwaardig alternatief [is] voor de te beoordelen investering”. Deze opmerking is overigens mede van belang voor artikel 11, vierde lid, van het ontwerp, waar in punt 1° ook gewag wordt gemaakt van de “technisch vergelijkbare ecologie-investering met een lager niveau van milieubescherming [die] in elk geval uitgevoerd zal worden”.

¹¹ Zo lijkt in artikel 40, 3°, c), van het ontwerp er onvoldoende rekening mee te zijn gehouden dat uit artikel 1, lid 6, van de algemene groepsvrijstellingsverordening voortvloeit dat in de steunregeling uitdrukkelijk de betaling moet worden uitgesloten van “individuele steun aan een onderneming ten aanzien waarvan er een uitstaand bevel tot terugvordering is ingevolge een eerdere beschikking van de Commissie waarin de steun onrechtmatig en onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt is verklaard”.

¹² Zie ook omzendbrief VR/2009/4 van 17 juli 2009 ‘betreffende de wetgevingstechniek’, aanwijzingen 55, 2°, 56 en 87, 1°.

DISPOSITIEF

Artikel 2

9. Rekening houdend met de definitie die in artikel 1, 2°, van het ontwerp is opgenomen, volstaat het om in artikel 2 te schrijven “die de Europese Commissie heeft vastgesteld in bijlage I van de algemene groepsvrijstellingsverordening”.

Artikel 6

10. In artikel 6, eerste lid, 1°, van het ontwerp wordt bij de opgave van de criteria voor de toetsing van de strategische waarde voor de onderneming van ecologie-investeringen, bepaald dat “[e]cologie-investeringen die opgenomen zijn of opgenomen kunnen worden op de limitatieve technologieënlijst, die als bijlage is gevoegd bij het ministerieel besluit van 24 januari 2011 tot uitvoering van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 december 2010 tot toekenning van steun aan ondernemingen voor ecologie-investeringen in het Vlaamse Gewest, geen overwegend deel van het project [mogen] uitmaken”.

Deze bepaling roept diverse vragen op.

Zo is niet duidelijk wat precies moet worden verstaan onder de woorden “ecologie-investeringen die [...] opgenomen kunnen worden op de limitatieve technologieënlijst”. Betreft het hier ecologie-investeringen die de potentie hebben om te worden opgenomen op de lijst, zoals die momenteel bestaat en als bijlage bij het ministerieel besluit van 24 januari 2011 is gevoegd, maar die tot op heden nog niet op de betrokken lijst worden vermeld, of betreft het integendeel ecologie-investeringen die in de toekomst formeel op de limitatieve technologieënlijst zullen worden ingeschreven? In dat laatste geval dient er rekening mee te worden gehouden dat de draagwijdte en de toepassing van artikel 6, eerste lid, 1°, van het ontwerp, mee zullen worden bepaald door de minister die erover zal beslissen of hij de in bijlage bij het ministerieel besluit opgenomen technologieënlijst zal aanpassen of niet. Het is niet duidelijk of deze laatste hypothese strookt met de bedoeling van de stellers van het ontwerp, afgezien nog van de vaststelling dat deze op gespannen voet kan komen te staan met het algemeen beginsel van de hiërarchie der rechtsnormen.

Evenmin voldoende duidelijk en afgebakend is de zinsnede “mogen geen overwegend deel van het project uitmaken”, aan het einde van artikel 6, eerste lid, 1°, van het ontwerp. Omdat die zinsnede betrekking heeft op een determinerend element voor de toetsing van de strategische waarde van de ecologie-investeringen voor de onderneming, kan daarvoor geen beroep worden gedaan op de bevoegdheidsopdracht aan de minister in artikel 6, tweede lid, van het ontwerp om de nadere inhoud van de betrokken criteria te bepalen.¹³ De betrokken zinsnede dient met andere woorden in de tekst van het ontwerp zelf te worden gepreciseerd.

¹³ Er mag worden aangenomen dat wel een beroep kan worden gedaan op de delegatiebepaling van artikel 6, tweede lid, van het ontwerp wat betreft de andere in artikel 6, eerste lid, opgesomde criteria die immers tot een veeleer technische invulling nopen.

Uit wat voorafgaat volgt dat, ter wille van de rechtszekerheid, de redactie van artikel 6, eerste lid, 1°, van het ontwerp op diverse punten dient te worden verduidelijkt.

11. Vraag is of in artikel 6, eerste lid, 2°, van het ontwerp niet veeleer het criterium wordt beoogd van de inpassing van het project in een globale visie van de onderneming ten aanzien van het milieu “of” (niet: “en”) het duurzaam energiegebruik in de onderneming. Bij de opgave van de overige criteria ter beoordeling van de strategische aard van de ecologie-investeringen worden immers milieu- en energiecomponenten telkens bij wege van alternatief aangegeven.

Artikel 7

12. Aan het einde van artikel 7 van het ontwerp zijn de woorden “of zijn rechtsopvolger” overbodig en dienen deze te worden weggelaten.

Artikel 8

13. In de eerste zin van artikel 8, eerste lid, van het ontwerp wordt bepaald dat alleen steun wordt verleend aan ondernemingen die voldoen aan de regelgeving die van toepassing is in het Vlaamse Gewest.

Zoals die bepaling is geredigeerd, heeft zij tot gevolg dat steunverlening is uitgesloten en kan worden teruggevorderd bij iedere tekortkoming, hoe gering ook, en zulks wanneer afbreuk wordt gedaan aan eender welke regelgeving die van toepassing is in het Vlaamse Gewest (dus ook bijvoorbeeld in geval van federale wetgeving). Vraag is derhalve of de beoogde “regelgeving” niet nader moet worden afgebakend.

Artikel 10

14. Artikel 10 van het ontwerp, luidens hetwelk er alleen steun wordt verleend aan ondernemingen in het Vlaamse Gewest als ze voor de indieningsdatum van de steunaanvraag zijn toetgetreden tot de energiebeleidsovereenkomst die voor de onderneming van toepassing is op de indieningsdatum van de steunaanvraag, spoort niet met artikel 25, tweede lid, waarin aan de toetreding tot een energiebeleidsovereenkomst en de uitvoering van de daaruit voortvloeiende verplichtingen als gevolg wordt verbonden dat de ecologie-investering stijgt naar een hogere eoklasse. Die discrepantie moet worden verholpen.

Overigens is niet duidelijk in welk opzicht toetreding tot een energiebeleidsovereenkomst, behalve voor investeringen op energiegebied in de zin van artikel 1, 7°, ook relevant is voor de (mate van) ondersteuning van milieu-investeringen als bedoeld in artikel 1, 6°.

Artikel 14

15. Voor artikel 14 van het ontwerp wordt de volgende redactie ter overweging gegeven:

“Overeenkomstig artikel 14, eerste lid, van het decreet van 16 maart 2012, wordt steun verleend aan ondernemingen voor ecologie-investeringen die worden uitgevoerd in het Vlaamse Gewest onder de voorwaarden, vermeld in de algemene groepsvrijstellingsverordening, het decreet van 16 maart 2012, dit besluit en de uitvoeringsbesluiten ervan.”

Artikel 16

16. In artikel 16 van het ontwerp kan worden gepreciseerd dat de erin bedoelde termijn van vijf jaar die is welke wordt vermeld in “artikel 7, eerste lid,” van het decreet van 16 maart 2012.¹⁴ Tevens lijken de woorden “vanaf de beëindiging van de ecologie-investeringen” te moeten worden vervangen door de woorden “vanaf de volledige uitvoering van de ecologie-investeringen”.¹⁵

Artikel 20

17. Ter wille van de rechtszekerheid dienen in artikel 20, eerste lid, 4° en 5°, van het ontwerp de beoogde bepalingen van het Energiedecreet in verband met de ecologie-investeringen die in aanmerking komen voor steunverlening via warmtekrachtcertificaten of groenestroomcertificaten, maar niet voor steunverlening met toepassing van het ontworpen besluit, nauwkeuriger te worden aangeduid. Wellicht betreft het de bepalingen van titel VII, hoofdstuk I, van genoemd Energiedecreet.

Artikel 32

18. Uit artikel 32 van het ontwerp valt af te leiden dat de beslissing over het toekennen van steun enkel gebeurt op voorstel van het Agentschap Ondernemen ingeval het om een steunbedrag gaat dat minder is dan of gelijk is aan 500.000 euro en de desbetreffende beslissing door de minister wordt genomen. Indien de minister daarbij afwijkt van het advies van de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek, vermeld in artikel 31 van het ontwerp, dient hij deze afwijking te motiveren. Ingeval het steunbedrag hoger is dan 500.000 euro dient de Vlaamse Regering over het toekennen ervan te beslissen, zonder dat daaraan een voorstel van het Agentschap Ondernemen ten grondslag moet liggen en zonder dat er in een verplichting tot motivering wordt voorzien indien de beslissing afwijkt van het in artikel 31 van het ontwerp bedoelde advies.

¹⁴ Dezelfde opmerking kan worden gemaakt bij artikel 21, tweede lid, van het ontwerp.

¹⁵ Zie ook artikel 40, 3°, b), van het ontwerp. In artikel 7, eerste lid, van het decreet wordt immers vermeld dat de investeringen “gedurende vijf jaar door de onderneming [moeten] worden geëxploiteerd en moeten behouden blijven”, zodat er geen sprake kan zijn van beëindiging van de investeringen zelf.

Ermee rekening houdend dat het voorstel van het Agentschap Ondernemen en het advies van de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek bijzondere waarborgen inhouden voor een gedegen beoordeling van de steunaanvragen waarbij zowel het algemeen belang als het belang van de steunaanvragende onderneming worden betrokken, rijst de vraag waarom dergelijke waarborgen niet nodig worden geacht van zodra het steunbedrag 500.000 euro overschrijdt.

Artikel 36

19. In artikel 36 van het ontwerp wordt bepaald dat de minister over de strategische waarde van de ecologie-investeringen beslist. In artikel 29, dat de generieke procedure betreft, wordt bepaald dat het Agentschap Ondernemen de strategische waarde van de ecologie-investeringen beoordeelt op basis van de in hoofdstuk 2 van het ontwerp vermelde criteria. Het is niet duidelijk hoe beide bepalingen van het ontwerp zich tot elkaar verhouden en of de ministeriële beslissing over de strategische waarde van de ecologie-investeringen niet best steeds wordt voorafgegaan door een beoordeling van de strategische waarde door het Agentschap Ondernemen, in de zin van artikel 29 van het ontwerp.

Artikel 41

20. De tweede zin van artikel 41 van het ontwerp voegt toe aan de regeling die is opgenomen in artikel 39 van het decreet van 16 maart 2012 waarin ervan wordt uitgegaan dat aanvragen tot uitbetaling van de steun moeten worden overgelegd “binnen een termijn van zes maanden na de beëindiging van het project”. In de tweede zin van artikel 41 van het ontwerp wordt daarentegen uitgegaan van een termijn van “zes maanden na de beslissing tot toekenning van de subsidie” in het geval de investeringen al voor de beslissing tot toekenning van de subsidie beëindigd werden. Voor dergelijke toevoeging aan het decreet is geen rechtsgrond voorhanden.

Artikel 44

21. In artikel 44 van het ontwerp moet worden geschreven “Europese referentierentevoet” (niet: “Europese referentievoet”). Tevens dient te worden bepaald vanaf welk tijdstip die referentierentevoet wordt toegepast voor de terugvordering van onrechtmatig verleende steun.¹⁶

¹⁶ Zie bijvoorbeeld ook reeds artikel 25 van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 oktober 2004 ‘tot toekenning van steun aan ondernemingen voor ecologie-investeringen in het Vlaamse Gewest’ en artikel 30 van het besluit van de Vlaamse Regering van 11 mei 2007 ‘houdende subsidiëring van bedrijvencentra en doorgangsgebouwen’.

Artikel 46

22. De notie “een bijzonder belang hebben voor Vlaanderen”, op grond waarvan de Vlaamse Regering kennelijk in individuele gevallen kan afwijken van de voorwaarden voor steunverlening die in het ontworpen besluit worden vastgesteld, is te weinig afgebakend en de inhoudelijke invulling ervan kan de rechtsonzekerheid in de hand werken. De betrokken notie moet derhalve nader worden omschreven in de tekst van het ontwerp.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Marleen VERSCHRAEGHEN

Marnix VAN DAMME